

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 21 ust. 1 dyrektywy 2014/104⁽¹⁾ i zasady ogólne prawa Unii należy interpretować tak, że dyrektywa 2014/104, a w szczególności jej art. 10 ma bezpośrednie lub pośrednie zastosowanie w niniejszym sporze dotyczącym wszelkich roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia przepisów art. 102 TFUE, które rozpoczęło się przed wejściem w życie dyrektywy 2014/104 i zakończyło się po upływie terminu transpozycji, wyznaczonego na jej implementację, w sytuacji, gdy również pozew odszkodowawczy złożono po upływie terminu transpozycji, czy też należy je interpretować tak, że art. 10 dyrektywy 2014/104 ma zastosowanie wyłącznie do części spornego zachowania (i wynikającej z niego części szkody), które miało miejsce po wejściu w życie dyrektywy 2014/2014 lub też po upływie terminu transpozycji?
- 2) Czy, zgodnie z sensem i celem dyrektywy 2014/104 lub art. 102 TFUE oraz zasadą skuteczności, właściwa jest taka wykładnia art. 22 ust. 2 dyrektywy 2014/104, zgodnie z którą „wszelkie środki krajowe przyjęte na mocy art. 21, inne niż te, o których mowa w [art. 22] ust. 1” to przepisy krajowe implementujące art. 10 dyrektywy 2014/104, innymi słowy, czy do art. 10 dyrektywy 2014/104 i zasad przedawnienia ma zastosowanie pierwszy czy drugi ustęp art. 22 dyrektywy 2014/104?
- 3) Czy zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2014/104 lub z art. 102 TFUE oraz zasadą skuteczności są takie przepisy krajowe i ich wykładnia, która „wiedzę o tym, że wyrządzono szkodę” istotną dla rozpoczęcia biegu subiektywnego terminu przedawnienia wiąże z wiedzą poszkodowanego o „poszczególnych szkodach częściowych”, które powstają stopniowo w czasie trwającego lub ciągłego zachowania antykonkurencyjnego (ponieważ orzecznictwo opiera się na założeniu, że przedmiotowe roszczenie odszkodowawcze jest w swej całości podzielne) i w odniesieniu do których [to szkód] bieg rozpoczynają odrębne subiektywne terminy przedawnienia, bez względu na wiedzę poszkodowanego o pełnym zakresie szkody, powstałej w wyniku całokształtu naruszenia art. 102 TFUE, czyli takie przepisy krajowe i ich wykładnia, które umożliwiają, aby bieg terminu przedawnienia w przypadku roszczenia odszkodowawczego z tytułu szkody powstałej w wyniku zachowania antykonkurencyjnego rozpoczął się przed zakończeniem takiego zachowania, polegającego na umieszczaniu i wyświetlaniu w bardziej korzystny sposób własnej porównywarki cen [OR. 2] z naruszeniem art. 102 TFUE?
- 4) Czy art. 10 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy 2014/104 lub art. 102 TFUE oraz zasada skuteczności stoją na przeszkodzie takim przepisom krajowym, które stanowią, że subiektywny termin przedawnienia w przypadku pozwów odszkodowawczych wynosi trzy lata i rozpoczyna bieg w dniu, w którym poszkodowany dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o szkodzie częściowej i o tym, kto jest zobowiązany do jej naprawienia, ale nie uwzględniają (i) momentu zakończenia naruszenia prawa, (ii) wiedzy poszkodowanego o tym, że zachowanie stanowi naruszenie reguł konkurencji i które jednocześnie (iii) nie wstrzymują ani nie zawieszają biegu tego trzyletniego terminu przedawnienia na czas toczącego przed Komisją postępowania, którego przedmiotem jest trwające nadal naruszenie art. 102 TFUE, oraz (iv) nie zawierają zasady, że zawieszenie biegu terminu przedawnienia ustaje nie wcześniej niż jeden rok po uprawomocnieniu się orzeczenia w sprawie naruszenia?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej, objęte przepisami prawa krajowego (Dz.U. 2014, L 349).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris (Francja) w dniu 30 września 2021 r. – Doctipharma SAS / Union des Groupements de pharmaciens d'officine (UDGPO), Pictime Coreyre

(Sprawa C-606/21)

(2021/C 513/33)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca, strona pozwana, strona wnosząca apelację, strona przeciwna w postępowaniu kasacyjnym: Doctipharma SAS

Druga strona postępowania, strona skarżąca, strona przeciwna w postępowaniu apelacyjnym, strona wnosząca kasację: Union des Groupements de pharmaciens d'officine (UDGPO), Pictime Coreyre

Pytania prejudycjalne

- Czy działalność prowadzoną przez Doctipharma, taką jak została wskazana w niniejszym wyroku, wykonywaną poprzez jej stronę internetową www.doctipharma.fr, należy uznać za „usługę społeczeństwa informacyjnego” w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ⁽¹⁾?
- Czy w takim przypadku działalność prowadzona przez Doctipharma, taka jak została wskazana w niniejszym wyroku, wykonywana poprzez jej stronę internetową www.doctipharma.fr, wchodzi w zakres stosowania art. 85c dyrektywy europejskiej 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. ⁽²⁾, zmienionej dyrektywą 2011/62/UE z dnia 8 czerwca 2011 r.?
- Czy art. 85c dyrektywy z dnia 6 listopada 2001 r., zmienionej dyrektywą z dnia 8 czerwca 2011 r., należy interpretować w ten sposób, że stanowi on uzasadnione względami ochrony zdrowia publicznego, wynikające z wykładni art. L. 5125–25 i L. 5125–26 kodeksu zdrowia publicznego ograniczenie działalności prowadzonej przez Doctipharma, takiej jak została wskazana w niniejszym wyroku, wykonywanej poprzez jej stronę internetową www.doctipharma.fr?
- Jeśli nie, to czy art. 85c dyrektywy z dnia 6 listopada 2011 r., zmienionej dyrektywą z dnia 8 czerwca 2011 r., należy interpretować w ten sposób, że zezwala on na działalność prowadzoną przez Doctipharma, taką jak została wskazana w niniejszym wyroku, wykonywaną poprzez jej stronę internetową www.doctipharma.fr?
- Czy w takim przypadku zakaz prowadzenia działalności przez Doctipharma, wynikający z dokonanej przez Cour de cassation wykładni art. L. 5125–25 i L. 5125–26 kodeksu zdrowia publicznego, jest uzasadniony względami ochrony zdrowia publicznego w rozumieniu art. 85c dyrektywy z dnia 6 listopada 2001 r., zmienionej dyrektywą z dnia 8 czerwca 2011 r.?
- Jeśli nie, to czy art. 85c dyrektywy z dnia 6 listopada 2001, zmienionej dyrektywą z dnia 8 czerwca 2011 r., należy interpretować w ten sposób, że zezwala on na prowadzenie działalności „usługowej społeczeństwa informacyjnego”, którą proponuje Doctipharma?

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. 1998, L 204, sp. 37).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67).

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2021 r. – Komisja Europejska / Republika Grecka**(Sprawa C-633/21)**

(2021/C 513/34)

Język postępowania: grecki

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis, M. Noll-Ehlers)*Strona pozwana:* Republika Grecka**Żądania strony skarżącej**

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

A) Stwierdzenie, że Republika Grecka:

- Z jednej strony z tego względu, że przekraczała w sposób systematyczny i ciągle dopuszczalne roczne wartości dwutlenku azotu w aglomeracji Aten (EL0003) od roku 2010, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 13 dyrektywy 2008/50/WE ⁽¹⁾ w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy;
- Z drugiej strony z tego względu, że nie przyjęła od dnia 11 czerwca 2020 r. środków niezbędnych do zapewnienia zgodności z dopuszczalną roczną wartością NO₂ w aglomeracji Aten (EL0003), uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50 (w związku z częścią A załącznika XV do wspomnianej dyrektywy), a w szczególności zobowiązaniu ustanowionemu w art. 23 ust. 1 tiret drugie tej dyrektywy do określenia odpowiednich działań, tak aby okres, w którym nie są one dotrzymane, był jak najkrótszy.